

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
СУД БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

Predmet broj: S1 2 K 040400 21 K

Datum: objavlivanja 17.01.2022. godine
pismenog otpravka 15.02.2022. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu: Branko Perić, predsjednik vijeća
Nenad Šeleta, član vijeća
Džemila Begović, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
SENE HAMZABEGOVIĆ

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:
Čazim Hasanspahić

Branilac optužene:
Zlatko Ibrišimović, advokat iz Sarajeva

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

SUD BOSNE I HERCEGOVINE, u vijeću sastavljenom od sudije Branka Perića, kao predsjednika vijeća, te sudija Nenada Šelege i Džemile Begović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Erne Hodžić-Čučak, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optužene SENE HAMZABEGOVIĆ, po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj: T20 0 KTT 0020604 21 od 07.09.2021. godine, potvrđenoj dana 09.09.2021. godine, a preciziranoj dana 13.12.2021. godine, zbog krivičnog djela *Finansiranje terorističkih aktivnosti* iz člana 202. stav 2. tačke b), u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), nakon održanog javnog glavnog pretresa u prisustvu optužene Sene Hamzabegović lično i njenog branioca, Zlatka Ibrišimovića, advokata iz Sarajeva, te tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Ćazima Hasanspahića, dana 17.01.2022. godine, donio je i javno objavio

P R E S U D U

Optužena SENA HAMZABEGOVIĆ, kći Osmana i majke Paše rođene Karić, rođena 21.08.1960. godine u Tuzli, sa prijavljenim prebivalištem u ..., državljanka ... i ..., boravi u ... na adresi ..., pismena sa završenom srednjom upravnom školom, udata, lošeg imovnog stanja, osuđivana presudom Suda BiH zbog krivičnog djela iz člana 250. stav 4. u vezi člana 189. stav 1. KZ BiH, JMBG: ...,

na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH,

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

U periodu od 2013. godine do 2018. godine u više navrata učestvovala u prikupljanju i pružanju finansijske pomoći za potrebe državljanina Bosne i Hercegovine koji su boravili na ratištu u Siriji i Iraku, iako je znala da se navedena lica bore na strani Islamske države (ISIL-a) „Jabhet al Nusra“ „Al Nusrah Front“ i druge vojne formacije, kojima su se priključili, a koje su na osnovu rezolucije R-1267 iz 1999. godine, te drugih vezanih rezolucija uključujući i Rezoluciju 2083 iz 2012. godine i Rezoluciju 1526 iz 2004. godine, dana 30.05.2013. godine listirane kao terorističke grupe i organizacije od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija i koje imaju za cilj destabilizaciju i nasilnu izmjenu političkog i ustavnog poretka i da se bore na strani tih organizacija u Siriji protiv legitimnih vojnih snaga države Sirije, a čiji su pripadnici svakodnevnim oružanim akcijama i to napadima na stanovništvo, ubijanjima, protupravnim zatvaranjima, uzimanjem talaca i drugim

radnjama namjeravali da prisile legitimne vlasti Sirije na izmjenu ustavnog poretka i političkog režima, pa je tako u više navrata, znajući da se lice Hamzabegović Muradif zajedno sa drugim državljanima BiH nalazi na ratištu u Siriji i učestvuje u aktivnostima i bori se na strani terorističkih grupa i organizacija i da novac koristi u te svrhe, istom putem primanja novca u ime i za račun Muradifa Hamzabegovića, te putem transakcijskih računa otvorenih kod Bosnia Bank International d.d. Sarajevo i to štednog računa u KM broj: ... i štednog računa u CHF (švicarskim frankama) i u EUR (eurima) broj: ... prikupljala i omogućila korištenje, te osiguravala sredstva u sljedećim novčanim iznosima, dana 01.04.2013. godine iznos od 5.830,00 CHF (švicarskih franaka), dana 09.10.2013. godine iznos od 153.100,00 KM, dana 14.03.2014. godine iznos od 19.558,30 KM, dana 18.03.2014. godine iznos od 48.895,75 KM, da bi u periodu od 2013. do 2017. godine i neposredno putovala u Siriju u više navrata gdje je predavala prikupljeni novac Muradifu Hamzabegoviću, iako je znala da će novac upotrijebiti za potrebe terorističkih grupa i organizacija što je Muradif Hamzabegović i učinio dijeleći tako primljeni novac u vidu plata drugim državljanima BiH koji su se borili na strani terorističkih grupa i organizacija i za kupovinu oružja, te u druge svrhe,

čime bi, počinila krivično djelo *Finansiranje terorističkih aktivnosti* iz člana 202. stav 2. tačka b), u vezi sa stavom 1. KZ BiH.

Na osnovu člana 74. ZKP BiH, optuženoj se vraćaju predmeti koji su od iste oduzeti prema Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-85/21 od 11.05.2021.godine, i to: mobilni telefon marke Samsung S7, IMEI broja: 355230086284951 i IMSI broja: 228012122067761, mobilni telefon marke Hardware Pixel 3a, IMEI broja: 3561121100477903 i IMSI broja: 234500024368225, te telefonskog broja: +..., kao i mobilni telefon Samsung Galaxy S5, IMEI broja: 35300807289415301.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH, optužena se oslobađa obaveze naknade troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava ovog Suda.

O b r a z l o ž e n j e

1. Uvodne napomene

1. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je optužnicom broj: T20 0 KTT 0020604 21 od 07.09.2021. godine, optužilo Senu Hamzabegović zbog postojanja osnovane sumnje da je počinila krivično djelo *Finansiranje terorističkih aktivnosti* iz člana 202. stav 2. tačka b), u vezi sa stavom 1. KZ BiH.

2. Sudija za prethodno saslušanje Suda BiH potvrdio je optužnicu dana 09.09.2021. godine.

3. Dana 11.10.2021. godine održano je ročište za izjašnjenje o krivici na kojem se optužena Sena Hamzabegović izjasnila da nije kriva za krivično djelo koje joj se optužnicom stavlja na teret, nakon čega je predmet upućen sudećem vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa.

4. Glavni pretres počeo je dana 21.10.2021. godine.

5. Tužilac Tužilaštva BiH je na glavnom pretresu održanom dana 13.12.2021. godine u sudski spis uložio pismeni akt kojim precizira činjenični opis optužnice.

6. Preciziranje, odnosno izmjenu optužnice, Sud je prihvatio cijeneći da je ista izvršena u skladu sa zakonom, odnosno odredbom člana 275. ZKP BiH koja propisuje da *tužilac može na glavnom pretresu izmjeniti optužnicu, ukoliko ocjeni da izvedeni dokazi ukazuju da se izmjenilo činjenično stanje izneseno u optužnici*. Sud je utvrdio da se izmjenjeni činjenični opis radnje krivičnog djela koje se optuženoj stavlja na teret, kreće u granicama subjektivnog i objektivnog identiteta, shodno članu 280. ZKP BiH, te da isti odražava rezultate izvedenih dokaza.

2. Provedeni dokazi

2.1. Provedeni dokazi optužbe

7. Tokom dokaznog postupka optužba je u svojstvu svjedoka saslušala Huseina Ademovića, Nihada Beganovića, Senadu Beganović, Jahju Vukovića, Mirzu Telalovića, J. L., S. L., "S-1" i A.DŽ, a u svojstvu vještaka Stamenu Jovičić i Jelenu Mičić.

8. U sudski spis uvedeni su i materijalni dokazi koje je Tužilaštvo BiH prezentovalo Sudu¹.

¹ **DT-1** Nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke, dipl.oecc. Stamen Jovičić u predmetu broj T20 0 KTT 0020604 21 od 09.09.2021 godine; **DT-2** Izveštaj o vještačenju dokaznog materijala, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Sektor za operativnu podršku, odsjek za operativno-tehnički nadzor i informatičku podršku, broj: I-16-10/2-04-1-748-3408/13 od 15.07.2021. godine sa CD-om u prilogu; **DT-3** Naredba za pretres, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, broj: 16-17/1-04-1-748/13 od 11.05.2021. godine; **DT-4** Zapisnik o pretresanju lica, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-107/21 od 11.05.2021. godine; **DT-5** Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-84/21 od 11.05.2021. godine; **DT-6** Putna isprava ... serijski broj: ... na ime Sena Hamzabegović-Hadžić; **DT-7** Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-85/21 od 11.05.2021. godine; **DT-8** Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-109/21 od 11.05.2021. godine; **DT-9** Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-86/21 od 11.05.2021. godine; **DT-10** Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-87/21 od 11.05.2021.godine; **DT-11** Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-108/21 od 11.05.2021. godine; **DT-12** Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, broj: 16-17/1-125/21 od 11.06.2021.godine; **DT-13** Zapisnik o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije, Tužilaštvo BiH, broj: T20 0 KTT 0020604 21 od 04.06.2021.godine; **DT-14** Naredba za pretres pokretnih stvari, Sud BiH, broj: S1 2 K 040400 20 Krn 4 od 09.06.2021. godine; **DT-15** Zapisnik o pretresanju pokretnih stvari-mobilnih telefona, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-153/21 od 11.06.2021. godine; **DT-16** Izveštaj o

2.2. Provedeni dokazi odbrane

9. Po prijedlogu odbrane, iskaz u svojstvu svjedoka dala je optužena Sena Hamzabegović.

10. Odbrana optužene takođe je prezentirala, te u sudski spis uvela jedan materijalni dokaz².

3. Završne riječi

3.1. Završne riječi Tužilaštva BiH

11. Prilikom iznošenja završnih riječi tužilac je istakao da su provedeni dokazi potvrdili sve navode optužnice, odnosno da je Tužilaštvo BiH izvođenjem dokaza uspjelo dokazati, van razumne sumnje, da je optužena Sena Hamzabegović počinila krivično djelo *Finansiranje terorističkih aktivnosti* iz člana 202. KZ BiH.

12. Tužilac se najprije osvrnuo na dokaze koji su na osnovu Naredbe Suda BiH prikupljeni od BBI Bank, navodeći da se iz istih može jasno utvrditi da je optužena preko računa otvorenih u ovoj banci, prikupljala i omogućila korištenje, te osigurala sredstva u iznosima koji se navode u optužnici, te nakon konvertiranja u EUR-e podizala u gotovini i predavala Muradifu. Prema stavu Tužilaštva jasno je da su optužena i Muradif Hamzabegović nastojali da kroz alternativne načine predaje novca (ostavljanjem novca pod tepih u teretani i preuzimanjem novca od strane drugih lica koji isti predaju Muradifu) nastojali da prikriju namjenu i primaoca, upravo znajući gdje se Muradif nalazi i kome pripada. Tužilac je takođe istaknuo i da su pripadnici Državne agencije za istrage i zaštitu, prilikom saslušanja na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka potvrdili da su u predmetu

izvršenom pretresanju, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: I-16-17-04-1-748/13 od 14.06.2021. godine; **DT-17** Izvještaj o postupanju po naredbi sa prilogom, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: I-16-17/1-04-1-748/13 od 04.08.2021. godine; **DT-18** Informacija, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, broj: I-16-05/2-04-1-748-3336/13 od 20.05.2021. godine; **DT-19** Naredba Sud BiH, broj S1 2 K 040400 20 Krn 3 od 09.06.2021. godine X 2; **DT-20** Dopis BBI Bank sa prilogom, broj: 239-034-08-13653/21 od 15.06.2021. godine; **DT-21** Dopis Ziraat Bank, Odjel usklađenosti, sa prilogom, broj: 5297/21 od 10.06.2021. godine; **DT-22** Dopis sa prilogom, advokat Mirza Telalović od 25.05.2021. godine; **DT-23** Dopis BBI Bank sa prilogom, broj 043-08-1095/21 od 18.01.2021.godine i Dopis Ziraat Bank sa prilogom, Odjel usklađenosti, broj: 399/21 od 12.01.2021. godine; **DT-24** Foto dokumentacija, MUP Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjel za kriminalističku tehniku i KDZ Tuzla, broj: 08-06/3-7-03.6-1-2260/21 od 12.05.2021. godine; **DT-25** Fotodokumentacija, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-10/6-110-FD/21 od 28.06.2021. godine; **DT-26** Izvještaj, Ministarstvo unutrašnjih poslova, policijska uprava Tuzla, policijska stanica Zapad, Tuzla, broj: 08-05/4-3-04.3-2/18 od 28.01.2018. godine; **DT-27** Analiza audio-video materijala, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla broj: 16-17/1-819/15 od 23.06.2015. godine; Analiza sadržaja vještačenog računara (Internet komunikacije) po predmetu „Damask“, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, broj: 16-17/1-768/15 od 11.06.2015.godine; Analiza Skype komunikacija po predmetu „Damask“ za lice Senad Hukić, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, broj:16-17/1-675/15 od 21.05.2015. godine; **DT-28** Informacija, Ministarstvo sigurnosti BiH, broj: 08-1-04-2-2208-1/15 L.Č. od 08.04.2015. godine; **DT-29** Uvjerjenje o državljanstvu na ime Sena Hamzabegović, ...; **DT-30** Podaci iz evidencija, MUP TK, broj: 08-06/3-6-03.2-1402/20 /SJ od 12.01.2021. godine.

² **DO-1** Drugostepena presuda Suda Bosne i Hercegovine, broj: S 1 2 K 003606 12 KŽ od 23.01.2013. godine.

"Damask", prilikom analize komunikacija putem društvenih mreža, utvrdili da su određena lica iz Banovića predavala novac Seni Hamzabegović, a da je zauzvrat Muradif Hamzabegović uz određenu naknadu predavao novac njihovim sinovima u Siriji.

13. Tužilac se dalje osvrnuo na nalaz vještaka Jelene Mičić, ističući da je analizom sadržaja komunikacija ostvarenih preko mobilnih telefona oduzetih od optužene, jasno vidljivo da je optužena posrednik u prikupljanju novca prema Muradifu Hamzabegoviću.

14. U nastavku iznošenja završnih riječi, tužilac ukratko analizirao i iskaze svjedoka Jahje Vukovića, "S-1" i A.Dž., te zaključio da kada se isti dovedu u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, da se izvodi nesumnjiv zaključak da je Muradif Hamzabegović bio važna ličnost najprije u ISIL-u, a zatim i u "Jabhet al Nusra" "Al Nusrah Front".

15. Tužilac je predložio da se optužena, primjenom odredbi člana 74. i 202. stav 3. KZ BiH u vezi sa članom 110. stav 1. i 2. i 111. stav 1. KZ BiH, obaveže da u budžet BiH nadoknadi iznos od 8.830,00 CHF, te iznos od ukupno 221.554,05 KM, kao sredstva koja je koristila za izvršenje krivičnog djela. Takođe je predloženo da se od optužene trajno oduzmu tri mobilna telefona oduzeta prema Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-17/1-85/21 od 11.05.2021. godine, kao i da se ista obaveže da nadoknadi troškove krivičnog postupka.

3.2. Završne riječi odbrane

16. U završnoj riječi, branilac optužene Sene Hamzabegović iznio je kratku analizu dokaza provedenih na glavnom pretresu, te zaključio da Tužilaštvo nije dokazalo krivnju njegove branjenice izvan razumne sumnje, zbog čega je predložio da Sud donese presudu kojom se optužena oslobađa od optužbe.

17. Branilac se posebno osvrnuo na Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke, Stamene Jovičić (DT-1), kao i Set materijalne dokumentacije prikupljene u predmetu Tužilaštva kodnog naziva "Damask" (DT-27), ponavljajući ranije istaknute prigovore zakonitosti ovih dokaza.

18. Naime, branilac ukazuje da optužnim aktom uopšte nije predloženo da se Nalaz i mišljenje vještaka Stamene Jovičić provede kao dokaz na glavnom pretresu, kao i da je neobjašnjivo zašto je Tužilaštvo tek 30.08.2021. godine, dva i po mjeseca nakon što su poslovne banke dostavile traženu dokumentaciju, donijelo naredbu za vještačenje iste. Branilac smatra da su imali i više nego dovoljno vremena da predmetnu naredbu donesu na vrijeme, pa tako i nalaz i mišljenje vještakinje uvrste u optužnici u prijedlog dokaza koje treba provesti na glavnom pretresu.

19. Obrazlažući izjavljeni prigovor u odnosu na dokaz optužbe uveden u sudski spis pod oznakom DT-27, branilac je istakao da je dio materijalne dokumentacije, i to: Analiza sadržaja vještačenog računara po predmetu "Damask", broj: 16-17/1-768/15 od 11.06.2015. godine i Analiza Skype komunikacije po predmetu "Damask" za lice Senad

Huskić broj: 16-17/1-675/15 od 21.05.2015. godine, nezakonit dokaz iz razloga što Tužilaštvo nije uložilo dokaz da je u odnosu na oduzete predmete koji su bili predmetom vještačenja, postupljeno u skladu sa članovima 70. i 71. ZKP BiH, te članom 51. stav 2. u vezi sa članom 62. stav 1. ZKP BiH. Takođe je istakao da Analiza audio-video materijala broj: 16-17/1-819/15 od 23.06.2015. godine i Analiza Skype komunikacije po predmetu "Damask" za lice Senad Huskić broj: 16-17/1-675/15 od 21.05.2015. godine na glavnom pretresu nije ni predočena ovlaštenim službenim licima koje su ih sačinile.

20. Prilikom iznošenja završnih riječi branilac je takođe ukazao da u toku dokaznog postupka Tužilaštvo nije dokazalo ulogu Muradifa Hamzabegovića. Naime, osim činjenice da se u inkriminirajućem periodu nalazio na teritoriji Sirije, a što je potvrdila i sama optužena, odbrana smatra da se ni iz jednog dokaza ne može van razumne sumnje izvesti zaključak da je u Siriji bio na ratištu i da je učestvovao u aktivnostima i borbi sa terorističkim grupama i organizacijama, te da je novac koristio u te svrhe.

21. Optužena Sena Hamzabegović saglasila se sa završnim izlaganjem svog branioca.

4. Prava i pravni standardi

4.1. Pravo na odbranu

22. Sud konstatuje da je optužena u toku cijelog postupka imala branioca i koristila mogućnost da predlaže i izvodi dokaze, odnosno da ispita i ospori dokaze optužbe. Svi dokazi na koje se Sud poziva izvedeni su na javnoj raspravi.

4.2. Razmatranje i ocjena dokaza

23. Sud je razmatrao i cijenio sve izvedene dokaze optužbe i odbrane, ali će u ovoj presudi obrazlagati samo one dokaze koji se odnose na odlučne činjenice, te iznositi zaključke samo o činjenicama koje su od suštinske važnosti za odluku. Sud podsjeća da član 15. ZKP BiH predviđa princip slobodne ocjene dokaza, koji je jedino ograničen principom zakonitosti dokaza (član 10. ZKP BiH), što znači da je ocjena dokaza oslobođena formalnih pravnih pravila koja bi *a priori* određivala vrijednost pojedinih dokaza. Zakonodavac je, uspostavljajući ovaj princip, dao neophodnu slobodu sudskoj vlasti i pokazao povjerenje u prosudbenu moć sudija.

4.3. Standard dokazivanja

24. Sudska praksa je za osuđujuću presudu definisala standard "*dokaza van razumne sumnje*". Prema opšteprihvaćenom stanovištu, dokazi van razumne sumnje su dokazi na osnovu kojih bi svaki objektivni promatrač pouzdano mogao zaključiti da postoji veći stepen vjerovatnoće da je optuženo lice počinilo krivično djelo.

25. Sve činjenice koje idu na štetu (*in peius*) optužene osobe moraju se sa sigurnošću dokazati, a ako se to ne postigne, uzima se kao da one i ne postoje. S druge strane, sve

činjenice koje idu u korist (*in favorem*) optužene osobe, uzimaju se da postoje i onda kad su utvrđene sa vjerovatnošću.

26. Član 3. stav 2. ZKP BiH, utvrđuje princip *in dubio pro reo* prema kome kada postoji „sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine obježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, Sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog“.

5. Relevantno materijalno pravo

27. **Član 202. stav 1. KZ BiH:** "Ko na bilo koji način, neposredno ili posredno, dâ, prikupi ili na drugi način osigura sredstva s ciljem njihove upotrebe ili znajući da će biti upotrijebljena, u cjelini ili djelimično, za izvršenje nekog od krivičnih djela iz čl. 191. (Uzimanje talaca), 192. (Ugrožavanje lica pod međunarodnom pravnom zaštitom), 194. (Neovlašteno pribavljanje ili raspolaganje nuklearnim materijalom), 194.a (Ugrožavanje nuklearnog objekta), 196. (Piratstvo), 197. (Otmica aviona ili broda ili zauzimanje fiksne platforme), 198. (Ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske plovidbe ili fiksnih platformi), 199. (Uništenje i uklađanje znakova koji služe sigurnosti zračnog saobraćaja), 200. (Zloupotreba telekomunikacionih znakova), 201. (Terorizam), 202.a (Javno podsticanje na terorističke aktivnosti), 202.b (Vrbovanje radi terorističkih aktivnosti), 202.c ovog zakona (Obuka za izvođenje terorističkih aktivnosti) ili svakog drugog krivičnog djela koje može prouzrokovati smrt ili težu tjelesnu povredu civila ili lica koje aktivno ne učestvuje u neprilicima u oružanom sukobu, kada je svrha takvog djela, po njegovoj prirodi ili kontekstu, zastrašivanje stanovništva ili prisiljavanje organa vlasti Bosne i Hercegovine ili drugih vlasti ili međunarodne organizacije da nešto učini ili ne učini, bez obzira na to da li su terorističke aktivnosti izvršene i da li su sredstva korištena za izvršavanje terorističkih aktivnosti, kaznit će se kaznom zatvora od najmanje tri godine." **Stav 2. tačka b):** "Kaznom iz stava (1) ovog člana kaznit će se ko na bilo koji način, neposredno ili posredno, dâ ili prikupi ili na drugi način osigura sredstva: ... b) znajući da će, u potpunosti ili djelimično, biti upotrijebljena za izvršenje krivičnih djela iz stava (1) ovog člana od terorističkih organizacija ili pojedinačnih terorista."

6. Procesne odluke

6.1. Odluke o mjerama zaštite za svjedoke

28. Na nastavku glavnog pretresa održanom dana 30.11.2021. godine, tužilac je naveo da svjedok "S-1", kojem su Rješenjem sudije za prethodni postupak od 26.07.2021. godine određene mjere zaštite u vidu pseudonima, traži dodatne mjere zaštite. Tom prilikom tužilac je izjavio da je svjedok spreman da svjedoči iz sudnice uz zahtjev da sadržaj svjedočenja ne bude detaljno objavljivan u medijima, a iz razloga što je svjedočeci u drugom predmetu svjedok doživio neprijatnu situaciju kada se pomoću porodičnih odnosa koji su objavljeni, došlo do informacije o njegovom identitetu.

29. Nakon što je svjedok u sudnici potvrdio navode tužioca, Sud je prihvatio prijedlog ocjenivši da je primjena predložene mjere samo mehanizam uspješne realizacije mjera zaštite koje su svjedoku određene rješenjem Suda od 26.07.2021. godine.

30. Na istom ročištu za nastavak glavnog pretresa (30.11.2021. godine), Sud je uvažio prijedlog tužioca, kojem se odbrana nije protivila, te svjedoku A.Dž. odredilo mjere zaštite u smislu Zakona o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka, i to u vidu dodjeljivanja pseudonima, te svjedočenja iz druge prostorije uz distorziju glasa i slike.

31. Sud je prihvatio obrazloženje tužioca o potrebi određivanja predloženih mjera u cilju zaštite ličnih i porodičnih odnosa svjedoka A.Dž., čije je svjedočenje predloženo na okolnosti njegovog odlaska u Siriju, kao i članova njegove porodice koji se još uvijek tamo nalaze.

6.2. Odluka o zabrani objavljivanja ličnih podataka svjedoka u medijima

32. Na nastavku glavnog pretresa održanom dana 18.11.2021. godine, Sud je, uz saglasnost odbrane, donio odluku da se lični podaci svjedoka J. L. i S. L. ne objavljuju u javnosti.

33. Sud naglašava da se u konkretnom slučaju ne radi o svjedocima kojim su određene mjere zaštite u smislu ranije spomenutog Zakona o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka, nego svjedoka čiji se lični podaci neće objavljivati u medijima, a sve kako bi se zaštitio interes svjedoka, odnosno službe koju svjedoci vrše kao ovlaštena službena lica zaposlena u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu BiH.

7. Odluke o prigovorima zakonitosti dokaza

34. Pitanje zakonitosti dokaza regulisano je odredbom člana 10. ZKP BiH, prema kojoj Sud svoju odluku ne može zasnovati na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama odredbi Zakona o krivičnom postupku BiH.

35. Odbrana je u toku glavnog pretresa, kao i prilikom iznošenja završnih riječi istakla da Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Stamene Jovičić³, nije zakonit dokaz, budući da u optužnici nije predloženo njegovo provođenje, posebno naglašavajući da je Tužilaštvo imalo i više nego dovoljno vremena da materijalnu dokumentaciju dostavi vještaku na vrijeme, kako bi nalaz bio sačinjen prije podizanja optužnice. Izjašnjavajući se na prigovor odbrane⁴, postupajući tužilac je izjavio da nalaz vještaka nije predložen optužnicom, jer u trenutku njenog podizanja nije bio izrađen, a optužnica je morala biti podignuta jer se radilo o pritvorskom predmetu.

³ Dokaz uveden u sudski spis pod oznakom DT-1

⁴ Ročište za nastavak glavnog pretresa održano dana 30.11.2021. godine

36. Iako je nesporno da Nalaz i mišljenje vještaka Stamene Jovičić nije naveden u prijedlogu materijalnih dokaza koje je Tužilaštvo najavilo da će provesti na glavnom pretresu /tačka 2.c) optužnice/, Sud je ocijenio da takav propust tužioca ne narušava princip pravičnosti suđenja, nego da doprinosi razjašnjenju spornih činjenica, zbog čega je prigovor odbrane odbilo kao neosnovan. Ne ulazeći detaljnije u analizu razloga zbog kojih je Tužilaštvo tek 30.08.2021. godine, sedam dana prije podizanja optužnice, izdalo naredbu za vještačenje, za Sud je od odlučnog značaja činjenica da je optužnim aktom predloženo saslušanje vještaka Stamene Jovičić koja je izvjesno u vrijeme podizanja optužnice radila na izradi pisanog nalaza i mišljenja, te čije je saslušanje predloženo upravo sa ciljem kako bi vještak na glavnom pretresu usmeno iznio svoj nalaz i obrazložio dato mišljenje. Iz stanja spisa vidljivo je da je optužnica podignuta dana 07.09.2021. godine, a da je Nalaz i mišljenje vještaka datiran sa danom 09.09.2021. godine.

37. Sud je dalje razmotrio prigovore odbrane istaknute u odnosu na dio seta dokaza - Analize sadržaja vještačenih predmeta oduzetih u predmetu kodnog imena "Damask" /izvještaji broj: 16-17/1-768/15 od 11.06.2015. godine i broj: 16-17/1-675/15 od 21.05.2015. godine/. Odbrana smatra da su ovi dokazi nezakoniti iz razloga što Tužilaštvo nije potvrdilo da je u odnosu na oduzete predmete koji su bili predmetom vještačenja i ovih analiza, postupljeno u skladu sa članovima 70. i 71. ZKP BiH, te članom 51. stav 2. u vezi sa članom 62. stav 1. ZKP BiH.

38. Imajući u vidu da je ovaj dokaz, prema stavu odbrane, nezakonit iz više razloga, Sud je slijedom iznesenih navoda odbrane najprije ispitao prigovor da u konkretnom slučaju nije postupljeno u skladu sa članom 70. ZKP BiH, odnosno da oduzeti predmeti nisu deponovani po naredbi Suda.

39. U članu 70. ZKP BiH propisano je da se *"privremeno oduzeti predmeti i dokumentacija pohranjuju u Sudu ili Sud na drugi način osigurava njihovom čuvanje."*

40. Nakon izvršenog uvida u sadržaj materijalne dokumentacije koja je priložena uz Izvještaj o postupanju po naredbi Suda BiH broj: S1 2 K 014147 14 Krn 18 od 02.09.2014. godine⁵, Sud je utvrdio da je u konkretnom slučaju postupljeno u skladu sa citiranom odredbom člana 70. ZKP BiH. Suprotno tvrdnji odbrane, Sud ističe da ovim članom nije propisana obaveza Suda za sastavljanje naredbe za pohranu predmeta, pa se sljedstveno tome ne može niti govoriti da ista u ovom slučaju nije primjenjena. Da su predmeti nakon oduzimanja morali biti predati i pohranjeni upravo u Sudu, kako je to i naloženo Naredbom od 02.09.2014. godine⁶, potvrđuje sadržaj već spomenutog Izvještaja od 02.09.2014. godine u kojem je navedeno da će *"privremeno oduzeti predmeti biti dostavljeni Sudu BiH u Sarajevu"*, kao i dokumentacije navedene u prilogu, odnosno Potvrde o privremenom

⁵ Dokumentacija je sastavni dio dokaza Tužilaštva BiH označenog pod brojem DT-27.

⁶ U Naredbi Suda BiH broj: S1 2 K 014147 14 Krn 18 od 02.09.2014. godine, u tački VI, stoji da će *"nakon oduzimanja predmeta na osnovu ove Naredbe, ovlaštena službena lica bez odlaganja vratiti Sudu naredbu i predati predmete, kao i spisak oduzetih predmeta"*.

oduzimanju predmeta⁷ u kojoj je jasno istaknuto da su *"privremeno oduzeti predmeti pohranjeni kod Suda BiH."*

41. Sud je dalje ispitao prigovor odbrane da u odnosu na oduzete predmete koji su vještačeni, nije provedena procesna radnja otvaranja i pregleda privremeno oduzetih predmeta u smislu odredbe člana 71. ZKP BiH.

42. Nakon analize sadržaja materijalne dokumentacije priložene uz ranije spomenuti izvještaj od 02.09.2014. godine, te razmatranja svih činjenica i okolnosti u kontekstu povrede odredbe člana 71. ZKP BiH, Sud je zaključio da je i ovaj prigovor odbrane neosnovan.

43. Naime, Sud je utvrdio da su predmeti (prenosivi računar i centralna jedinica) koji su oduzeti po naredbi Suda BiH i koji su bili predmetom vještačenja u konkretnom slučaju, identificirani i u dovoljnoj mjeri određeni (po vrsti i broju) kako u Zapisniku o pretresanju⁸, tako i u izdatoj Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta, na koja pismena korisnik stana/prostorija u kojoj su ovi predmeti oduzeti, nije stavio bilo kakve primjedbe. Uvažavajući ove činjenice, a rukovodeći se stavovima zauzetim u sudskoj praksi⁹, Sud zaključuje da u konkretnom slučaju nije ni postojala potreba da se kroz provođenje radnje otvaranja i pregleda privremeno oduzetih predmeta, otklanja razumna sumnja u pogledu njihove istovjetnosti, a što je cilj odredbe člana 71. ZKP BiH.

44. Sud je na koncu razmotrio i prigovor branioca kojim se ukazuje da u odnosu na sporne predmete, prije njihovog upućivanja na vještačenje, nije provedena ni procesna radnja pretresanja kako to predviđa odredba člana 51. stav 2. u vezi sa članom 62. stav 1. ZKP BiH, te je našlo da je ovaj prigovor osnovan.

45. Uvidom u sadržaj raspoložive materijalne dokumentacije koju je optužba uvela u sudski spis pod brojem DT-27, Sud zaključuje da Tužilaštvo u konkretnom slučaju nije zatražilo od Suda izdavanje naredbe za pretres prenosivog računara i centrale jedinice, iako je slijedom spomenute odredbe procesnog zakona (član 51. stav 2.), bilo nužno ove predmete pretresti prije nego što su isti, u skladu sa Naredbom Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTT 0007857 14 od 20.10.2014. godine, dostavljeni Državnoj agenciji za istrage i zaštitu na vještačenje. Sud primjećuje da se u Naredbi Tužilaštva, u tački III, na izvjestan način govori o pretresanju kompijutera, ali cijeni da se ne radi o radnji pretresanja kako to predviđa odredba člana 51. stav 2. ZKP BiH, budući da je prema članu 53. ZKP BiH, jedino Sud nadležan za izdavanje takve naredbe.

⁷ Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-14/1-1-134/14 od 03.09.2014. godine

⁸ Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari, broj: 16-14/1-1-123/14 od 03.09.2014. godine

⁹ Presude Suda BiH broj: S1 2 K 023680 16 K od 15.02.2017. godine i broj: S1 2 K 023680 17 Kž od 26.04.2017. godine, te odluka Ustavnog suda broj: AP 2079/13 od 20.04.2016. godine

46. Stoga, cijeneći da je za ulazak u sadržaj kompjuterskih sistema i pristup podacima koji mogu služiti kao dokaz u kasnijem toku postupka, u konkretnom slučaju izostala potrebna naredba sudije za pretres, kako je to jasno propisano članovima 51. stav 2. u vezi sa članom 53. ZKP BiH, Sud je Analize sadržaja vještačenih predmeta oduzetih u predmetu kodnog imena "Damask" /izvještaji broj: 16-17/1-768/15 od 11.06.2015. godine i broj: 16-17/1-675/15 od 21.05.2015. godine/, oglasio nezakonitim i nije ih koristio prilikom ocjene dokaza.

47. Sljedstveno tome, a imajući u vidu odredbu člana 10. stav 3. ZKP BiH, prema kojoj je pravno nevaljan i onaj dokaz koji je pribavljen na dozvoljen, zakonit način, ali se za taj dokaz saznalo iz dokaza koji je izvorno pribavljen na nezakonit način (tzv. *plodovi otrovne voćke*), Sud je utvrdio da se u ovom krivičnom predmetu ne mogu koristiti ni dokazi proizašli iz osporenih Analiza od 21.05. i 11.06.2015. godine. Za utvrđenje činjenica u ovom predmetu Sud tako neće koristiti ni iskaze svjedoka optužbe S. L. i J. L., u dijelu u kojem su svjedočili o okolnostima sačinjavanja predmetnih Analiza.

48. Ostale prigovore na materijalne dokaze koje je odbrana isticala kako na glavnom pretresu, tako i prilikom iznošenja završnih riječi, Sud nije posebno razmatrao, s obzirom da ti dokazi nisu bili od značaja za donošenje odluke Suda.

8. Utvrđene činjenice

8.1. Nesporne činjenice

49. Sud prije svega konstatuje da je odbrana već na početku glavnog pretresa, na upit Suda, učinila nespornim određene činjenice koje se navode u optužnici, a koje su od značaja za bitna obilježja krivičnog djela koje se optuženoj Seni Hamzabegović stavlja na teret, i to: 1/ da je ISIL proglašen terorističkom organizacijom od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija, 2/ da suprug optužene, Muradif Hamzabegović, boravi u Siriji od 2013. godine, 3/ da je optužena išla u Siriju posjetiti supruga u tri navrata, te 4/ da je optužena imala punomoć za podizanje njegovog novca i da je novac podizala sa banke i činila ga dostupnim mužu.

50. Nakon što su ove činjenice učinjene nespornim, Sud ih je prihvatio dokazanim, te se u nastavku glavnog pretresa bavio spornim odlučnim činjenicama, uputivši Tužilaštvo da reducira dokaznu građu i dokaze usmjere u pravcu dokazivanja ovih činjenica.

8.2. Sporne činjenice

51. Sporne činjenice koje je dokazni postupak trebao razrješiti odnose se na pitanja: 1/ da li je muž optužene, Muradif Hamzabegović, bio pripadnik terorističke organizacije ISIL, 2/ da li je optužena nosila u Siriju podignuti novac i predavala ga mužu, te 3/ da li je optužena znala da će novac koji podiže za svog muža, Muradifa Hamzabegovića, biti upotrijebljen za finansiranje terorističkih organizacija u Siriji i da mu je u tome svjesno pomagala. Ove činjenice su odlučne za postojanje subjektivnog obilježja krivičnog djela i krivične odgovornosti optužene.

52. Navode optužnice da je Muradif Hamzabegović, nakon što je u BiH pravosnažno osuđen na zatvorsku kaznu 2013. godine¹⁰, otišao u Siriju i da se u Siriji priključio jedinicama terorističke formacije ISIL zajedno sa drugim državljanima BiH, na uvjerljiv način potvrdili su svjedoci Jahja Vuković, A.Dž. i svjedok "S-1", koji su izvjesno vrijeme u inkriminisanom periodu i sami boravili na teritoriji Sirije. Iskazi ovih svjedoka su dati na razložan i uvjerljiv način, zbog čega ih Sud prihvata kao objektivne i istinite.

53. Ovi svjedoci su potvrdili da se Muradif Hamzabegović u Siriji bavio svojevrsnim biznisom, da je kupovao kuće, gradio džamije i stambene objekte, te da je bio osoba koja je pomagala ljudima bosanske nacionalnosti, dajući im novac u vidu „*sadake*“ (poklona).

54. Sud skreće pažnju da pripadnost terorističkim formacijama ne podrazumijeva samo učešće u borbenim dejstvima i naoružanim formacijama, nego uključuje i civilne aktivnosti na teritoriji pod kontrolom paravojnih formacija. Opšte poznata je činjenica da se u ratnim okolnostima na teritorijama pod kontrolom oružanih formacija, civilni sektor organizuje od strane i pod kontrolom vojnih formacija. Sud iz ovih činjenica zaključuje da boravak na ratnom području, trgovanje nekretninama i trgovanje na pijacama na teritorijama koje kontrolišu paravojne formacije u ratnim uslovima uključuju neminovno povezanost sa terorističkim organizacijama.

55. Iako je ovakvim postupanjem mogao odavati dojam "*običnog civila*", kako to u svom iskazu navodi svjedok Jahja Vuković, Sud zaključuje da su ove radnje samo naizgled civilne prirode. Naime, uvažavajući činjenicu da se radnje preduzimaju na području koje je tada bilo pod kontrolom ISIL-a (Islamske države) i Al Nusra Front-a, formacija koje su listirane kao terorističke grupe i organizacije od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija, preduzimanje bilo kakvih aktivnosti u takvom ambijentu nužno je podrazumijevalo pripadnost takvim grupama, te poslušnost i odanost prema njenim vrhovnim autoritetima i ideologiji.

56. Sud se posebno osvrće na iskaz svjedoka A.Dž., koji je, svjedočeći na glavnom pretresu, izjavio da je Muradif poznavao ljude na sirijskoj granici, da ga je upravo on tu dočekao, zajedno sa članom porodice koji je već od ranije bio u Siriji. Takođe, potvrdio je da ga je Muradif potom primio u svoju kuću u gradu Azazu i sutradan odvezao dalje, da ga je zadnji put vidio kada su izbili sukobi između oslobodilačke vojske i Nusrah Fronta, te da je „*Muradif tada otišao sa Nusretom Imamovićem*“.

57. Činjenicu da je Muradif Hamzabegović često bio u društvu Nusreta Imamovića, kojeg je svjedok Jahja Vuković opisao kao "*većeg komandira kcji je bio tražen od koalicije*", potvrdila je i svjedokinja "S-1", koja je na glavnom pretresu izjavila da se njen suprug, za kojeg je navela da je bio član ketibe-formacije koja je pripadala Al Nusra Frontu, družio sa licima među kojima su bili i Jahja Vuković, Muradif Hamzabegović i Nusret Imamović. Prema kazivanju svjedokinje, Muradif Hamzabegović i Nusret Imamović

¹⁰ DO-1

su u Siriji bili osobe od autoriteta unutar zajednice porijeklom iz BiH, a što potvrđuje i izjava ovog svjedoka u dijelu u kojem iznoseći posredna saznanja, navodi da joj je suprug pominjao da je *"onaj ko se pozivao na Muradifa prilikom ulaska na teritoriju Sirije, bez problema mogao ući"*.

58. Svjedokinja „S-1“ je izjavila da je od muža čula da je Hamzabegović pomagao izvlačenje iz zatvora Begzada Spahića, kojeg je potom primio kod sebe, navodeći da joj je muž spominjao i da je Muradif Hamzabegović *„najviše novca davao Nusretu Imamoviću“*.

59. Na osnovu ovih dokaza Sud je na pouzdan način i van razumne sumnje utvrdio da je Muradif Hamzabegović bio pripadnik ISIL-a, te da je optužena to mogla znati na osnovu okolnosti u kojima je boravila prilikom tri odlaska u Siriju i razgovora sa članovima porodica koje su živjele sa pripadnicima vojnih formacija.

60. Razmatrajući dio optužbe koji se odnosi na podizanje novca sa bankovnog računa i njegovo dostavljanje Muradifu Hamzabegoviću u Siriju, iz izvedenih dokaza optužbe Sud nije mogao na pouzdan način zaključiti da je optužena dostavljala novac sa znanjem da će biti korišten *„za potrebe terorističkih grupa i organizacija“*, te tako voljno preduzela radnje izvršenja krivičnog djela koje joj se optužnicom stavlja na teret.

61. Radnja učinjenja krivičnog djela za koje se optužena tereti alternativno je određena i to kao davanje ili prikupljanje sredstva sa znanjem da će se upotrijebiti za finansiranje terorističkih aktivnosti. Radi se, dakle, o radnjama kojima se pomažu i omogućavaju terorističke aktivnosti obezbjeđivanjem sredstva za te aktivnosti na način što se u te svrhe daju sopstvena sredstva, odnosno sredstva sa kojima neka osoba raspolaže po bilo kojem osnovu, ili tako što se u te svrhe osiguravaju odnosno skupljaju sredstva iz drugih izvora odnosno od drugih osoba.

62. Postavlja se pravno pitanje da li učešće u dostavljanju ličnih novčanih sredstava članu porodice (mužu) ulazi u obilježje radnji izvršenja krivičnog djela, odnosno da li predstavlja zabranjenu djelatnost. U tom smislu ne postoji relevantna sudska praksa na koju bi se Sud mogao osloniti. Čini se da bi svijest i volja za preduzimanje takve radnje morali biti ključni za odgovor na ovo pravno pitanje. Drugim riječima, ukoliko se drugom licu dostavljaju njegova vlastita novčana sredstva sa namjerom da se tom licu omogući korištenje tih sredstava za obavljanje zakonom zabranje djelatnosti (kupovine oružja za terorističke organizacije), takva radnja bi predstavljala radnju izvršenja krivičnog djela.

63. Odbrana optužene nije osporavala navode optužbe da je optužena, po punomoći koju joj je ostavio muž Muradif Hamzabegović sa bankovnog računa, na njegov zahtjev, podizala navedene novčane iznose i stavljala ih njemu na raspolaganje. Osporila je jedino navode optužbe da ih je lično nosila u Siriju. I u jednom i u drugom slučaju bilo je neophodno dokazati svijest optužene da će tako dostavljeni novac biti korišten za finansiranje paravojnih formacija, kao i volja da na taj način učestvuje u radnji izvršenja krivičnog djela koje joj se stavlja na teret.

64. Optužba je postavila i tezu da optužena nije samo omogućila Muradifu korištenje njegovih ličnih sredstava, nego da je u njegovo ime i „prikupjala“ novčana sredstva i tako prikupljeni novac nosila u Siriju gdje mu je isti predavala. „Prikupjarje“ novčanih sredstava optužba izvedenim dokazima nije učinila čak ni vjerovatnim. Nijedan izvedeni dokaz ne ukazuje da je optužena učestvovala u prikupljanju novčanih sredstava za finansiranje paravojnih formacija u Siriji.

65. Tužilac je u završnoj riječi ukazivao na poruku koju je optužena Sena Hamzabegović poslala licu Hafiza Hamzić, dana 07.07.2014. godine, čiji je sadržaj: *"Selam Muradif mi je javio da će dati 550 eura da zamjeniš kaže nema goje rrjerjati ako je u redu odma mi javi ili ne da mu javim sl."*¹¹, izvedeći zaključak da ona dokazuje da optužena komunicira sa Muradifom Hamzabegovićem oko određenih isplata i pribavljanja novca drugim licima, odnosno da je iz iste jasno da je optužena posrednik u prikupljanju novca Muradifa Hamzabegovića prema drugim licima. Međutim, analizom ove, ali i drugih poruka koje je vještak Jelena Mičić prezentirala na glavnom pretresu¹², Sud takav zaključak nije mogao izvesti. Činjenica jeste da se u komunikacijama spominju određeni novčani iznosi, ali s obzirom da nije bilo drugih dokaza koji bi dalje rasvijetlili ove okolnosti, sadržaj poruka sam po sebi nije imao takvu dokaznu snagu da bi se, isključujući svaku razumnu sumnju, mogao izvesti zaključak o učešću optužene u prikupljanju novca za Muradifa Hamzabegovića.

66. Takođe, iz iskaza saslušanih svjedoka optužbe Jahje Vukovića i svjedoka "S-1" nije moguće na pouzdan način zaključiti da je optužena donosila gotov novac Muradifu Hamzabegoviću u Siriju. Ova dva svjedoka su jedini dokazi koji su provedeni na ove okolnosti. Svjedok Vuković je na glavnom pretresu izjavio da je čuo da je prva žena Sena dolazila Muradifu u posjetu u Siriju, međutim nikada je nije vidio niti zna kako izgleda. Svjedok je u nastavku ispitivanja na pitanje branioca bio jasan da je možda samo negdje naćuo da je Sena, kada je dolazila donosila novac, ali da nije vidio niti zna za koje je svrhe novac. Takođe je naveo da ne zna o kojem se iznosu radi, ponavljajući da je samo ćuo od drugih ljudi da je dolazila. Svjedokinja "S-1" je prilikom saslućanja navela da joj je muć rekao da je Muradifova supruga, za koju joj je rekao da se zove Sena, dolazila u par navrata u posjetu i da je donosila novac i neke stvari koje se nisu mogle naći u Siriji. Izjavila je da je to bilo prije njenog dolaska u Siriju, te da sve što zna, zna iz prića supruga i da ne zna da li je to taćno.

67. Ocjenom sadržine svjedoćenja navedenih svjedoka, koji o ovim okolnostima nemaju nikakvih neposrednih saznanja, da optuženu ne poznaju niti su je ikada vidjeli, te imajući u vidu naćin saznanja i vjerodostojnost izvora takvih saznanja, za Sud je bila uvjerljivija tvrdnja optužene da je novac ostavljala na mjesto koje je odrećivao Muradif (u teretani, pod tepih), a da su novac u Siriju nosili drugi ljudi koje je Muradif angaćovao.

¹¹ Odlazna poruka u 19:02 na broj: ..., redni broj 29. u pismenom Izvještaju vještaka Jelene Mičić.

¹² Poruke pronaćene na mobilnom telefonu Samsung Galaxy S5, redni brojevi 27, 28, 206, 292 do 296, 327, 518, 519, 673 do 678.

68. Zauzimajući stanovište da bi i ovakvom radnjom optužene (ostavljanjem novca u teretani, pod tepihom) bila ostvarena bitna obilježja krivičnog djela, pod uslovom da je optužena znala da će novac biti korišten za finansiranje terorističkih organizacija, Sud je sa posebnom pažnjom razmotrio postojanje dokaza koji se odnose na njenu svijest i namjeru da počinu krivično djelo, te zaključio da je teza optužbe o namjeri optužene zasnovana na pretpostavci.

69. Naime, niti jednim izvedenim dokazom Tužilaštvo nije dokazalo postojanje subjektivnog elementa bića krivičnog djela za koje se optužena tereti, a koje djelo može biti izvršeno samo sa direktnim umišljajem. Niko od saslušanih svjedoka nema ni posrednih saznanja o razlozima dolaska optužene u Siriju i o njenim aktivnostima u Siriji. Sama optužena je tvrdila da je odlazila da bi „od muža dobila razvod braka“ i da se u posjetama zadržavala vrlo kratko, dva do tri dana. Posjete mužu mogle su biti u sferi čistog emotivnog odnosa supružnika i tradicije u kojoj je uloga žene marginalizovana i svedena na porodične obaveze.

70. Optužena nikada i ničim nije ukazivala na bilo kakvu bliskost ideologijama terorističkih grupa, niti postoje bilo kakve indicije da se optužena u BiH bavila bilo kakvim oblicima podrške ekstremističkim grupama da bi se iz takve aktivnosti mogli izvlačiti motivi za počinjenje krivičnog djela. Optužena je živjela i radila u Švajcarskoj, povremeno dolazeći u Bosnu i Hercegovinu, gdje se bavila djecom i održavanjem imanja. Njena ranija osuđivanost vezuje se za migrante koji upravo bježe od ratnih zona.

71. Imajući u vidu utvrđene činjenice i okolnosti, Sud je zaključio da Tužilaštvo nije na uvjerljiv način dokazalo da je optužena znala da će novac, koji je nesumnjivo stavila na raspolaganje svom mužu Muradifu Hamzabegoviću, biti upotrijebljen za potrebe pripadnika ISIL-a, kupovinu naoružanja ili u druge svrhe. Izvedenom dokazima optužbe utvrđeno je da je optužena po osnovu punomoći raspolagala sa novčanim sredstvima svog muža Muradifa Hamzabegovića i da je u tri navrata odlazila u posjetu mužu u Siriju. Međutim, izvedenim dokazima optužba nije van razumne sumnje dokazala da je optužena ove radnje preduzimala sa sviješću i voljom da na taj način pomogne suprugu u finansiranju vojnih aktivnosti paravojnih formacija u Siriji, zbog čega je Sud, pozivajući se na *načelo in dubio pro reo*, optuženu oslobodio od optužbe da je počinila krivično djelo koje joj je stavljeno na teret. Naime, sudska praksa je uspostavila standard prema kome je Sud dužan oslobađajuću presudu donijeti ne samo kada je sa sigurnošću dokazana nevinost optuženog, nego i onda kada Sud ostane u sumnji da li je optuženo lice učinilo krivično djelo, kao što je to u konkretnom slučaju.

9. Vraćanje privremeno oduzetih predmeta

72. Rukovodeći se odredbom člana 74. ZKP BiH, kojom je propisano da će se *predmeti kcji su u toku krivičnog postupka privremeno oduzeti, vratiti vlasniku, odnosno držateju,*

kada u toku postupka postane očigledno da njihovo zadržavanje nije u skladu s članom 65.¹³ ovog zakona, a ne postcje razlozi za njihovo oduzimanje (član 391.¹⁴), Sud je odlučio da optuženoj vrati predmete koji su od iste oduzeti prema Potvrđi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Regionalni ured Tuzla, broj: 16-17/1-85/21 od 11.05.2021.godine. Radi se tri mobilna telefona i to: mobilni telefon marke Samsung S7, IMEI broja: 355230086284951 i IMSI broja: 228012122067761, mobilni telefon marke Hardware Pixel 3a, IMEI broja: 3561121100477903 i IMSI broja: 234500024368225, te telefonskog broja: +..., kao i mobilni telefon Samsung Galaxy S5, IMEI broja: 35300807289415301.

73. Naime, Sud cijeni da je u konkretnoj situaciji kada je donešena presuda kojom se optužena oslobađa od optužbe, dalje zadržavanje privremeno oduzetih predmeta nepotrebno i da nije u skladu sa članom 65. ZKP BiH. Osim toga, a imajući u vidu prirodu privremeno oduzetih predmeta (mobilni telefoni), odnosno činjenicu da se ne radi o predmetima koji na bilo koji način ugrožavaju opštu sigurnost ili javni moral, Sud je zaključio da ne postoje zakonski uslovi za njihovo trajno oduzimanje po osnovu člana 391. ZKP BiH.

10. Troškovi krivičnog postupka

74. Primjenjujući odredbu člana 189. stav 1. ZKP BiH prema kojoj se u presudi kojom se optuženo lice oslobađa od optužbe "izriče da troškovi krivičnog postupka iz člana 185. stav 2. tačke a. do f. ovog zakona, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada braniteja padaju na teret budžetskih sredstava", Sud je optuženu oslobodio obaveze naknade troškova ovog krivičnog postupka.

Zapisničar
Pravni savjetnik
Erna Hodžić – Čučak

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Branko Perić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja ovog Suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog otpavka iste. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka.

¹³ (1) Predmeti koji se po KZ imaju oduzeti ili koji mogu poslužiti kao dokaz u krivičnom postupku privremeno će se oduzeti i na osnovu sudske odluke će se obezbijediti njihovo čuvanje.

¹⁴ (1) Predmeti koji se po KZ BiH moraju oduzeti, oduzeće se i kad se krivični postupak ne završi presudom kojom se optuženi proglašava krivim, ako to zahtijevaju interesi opće i interesi morala, o čemu se donosi posebno rješenje.